

De geheimen van een paardenfluisteraar

Auteur: Anne-Marie Wegh

Paarden zijn prachtige, gevoelige, sociale dieren, die normaal gesproken aandacht van een mens heel fijn vinden. Ze worden graag geaaid, als je eerst even rustig kennismaakt en rekening houdt met een aantal 'omgangsregels' die in de dierenwereld gelden. Want hoe zou jij het vinden als er plots iemand op je afstapt en je ongevraagd begint te strelen? Juist ja, get out of my personal space!

Prey vs predator • Een paard is dan wel veel groter en sterker dan jij, maar toch is het zo dat het dier veel bang is van jou, dan jij van hem/haar. Paarden zijn prooidieren. Ze zijn daarom altijd op hun hoede, ook al zijn ze gedomesticeerd en leven ze bij de mens al vanaf hun geboorte in relatieve veiligheid. Met hun ogen en oren speuren ze voortdurend de omgeving af op onraad en ze zijn bang voor alles wat ze niet kennen. Benader een paard daarom rustig en vriendelijk. Gebruik je inlevingsvermogen en zorg dat het dier zich veilig voelt, in plaats van te reageren vanuit je eigen onzekerheden en angsten. Een paard moet je eerst vertrouwen alvorens het contact aangaat met jou. Is dat bij mensen ook niet zo?

Praat met zachte stem en draai je borst een beetje weg. Recht op een paard aflopen en het dier aanstaren, dat is het gedrag van een roofdier. Dat zal een 'fight or flight'-reactie bij het paard oproepen. Geef het dier de tijd om de situatie in te schatten en let op zijn/haar lichaamstaal. Laat hij of zij het hoofd langzaam zakken, dan is dit een eerste teken van ontspanning en een voorzichtige uitnodiging tot verder contact.

Persoonlijke 'bubble' • Net als mensen hebben paarden een 'persoonlijke ruimte', een bepaalde afstand tot het lichaam, waarin ze onbekenden niet zomaar zullen toelaten. Je kent het wel: het oncomfortabele en bedreigende gevoel wanneer iemand zomaar te dicht bij je komt te staan tijdens een gesprek. Je hoort al niet eens meer wat die persoon precies zegt. In plaats daarvan zoek je krampachtig naar mogelijkheden om meer ruimte tussen jullie te creëren. Vluchten, dat is wat je wilt!

Ook dieren hebben zo'n persoonlijk ruimte. Bij paarden is dit zo'n twee meter, mede afhankelijk van zijn/haar karakter en eventuele trauma's. Ook hier is het belangrijk dat je de lichaamstaal in het oog houdt. Wanneer een paard z'n hoofd wegdraait en naar achteren stapt ben je te ver gegaan. Rode vlag. Het is belangrijk om op dat moment te blijven staan, of nog beter: een stap terug te zetten. Hiermee laat je aan het paard zien dat je zijn persoonlijke ruimte respecteert. Dit is een cruciaal moment in het contact!

Wacht nu op een eerste teken van toenadering en nieuwsgierigheid van het paard. Hij/zij zal zijn hoofd naar je buigen om de zaak te verkennen. Veel mensen zien dit als een uitnodiging om het paard over zijn neus te aaien, maar elke paardenfluisteraar zal je weten te vertellen dat dit net het omgekeerde effect heeft: het paard zal zijn hoofd weer weg-

draaien. Hij/zij wil eerst ruiken en is nog niet klaar om aangeraakt te worden, en al zeker niet aan zijn gevoelige neus. Beweeg langzaam en ontspannen. Bruuske bewegingen doen het paard schrikken. Er zullen nu meer tekenen van ontspanning volgen: het hoofd gaat nog wat meer naar beneden, de oren draaien een beetje opzij, de oogleden zakken... Dat is het moment waarop je het dier kunt aanraken, bij voorkeur aan de hals.

De taal der paarden • Het geheim van de paardenfluisteraar is dat hij/zij precies weet hoe een paard communiceert en wat de behoeften van het dier zijn. Een paardenfluisteraar bezit geen magische of bovennatuurlijke eigenschappen. Een kenner is net zo alert op de kleinste signalen als het paard zelf en speelt hierop in met diens eigen lichaamstaal.

Aaien of met je nagels lekker stevig krabben, dat zijn echte 'crowdpleasers' bij paarden. Hiermee doe je wat ze ook bij elkaar doen als ze elkaar aardig vinden: likken, of met de tanden 'krabben'. Klopjes geven (iets wat je vaak ziet) is niet iets wat een paard aangenaam vindt. Paarden wennen wel aan die tikjes, net zoals aan andere onhebbelijkheden van mensen, maar je doet ze er geen plezier mee.

Kortom • Het is eigenlijk heel logisch allemaal, en er is weinig verschil tussen mens en dier wanneer het gaat over een goede eerste indruk. Wees vriendelijk en beleefd. Zomaar aanraken, zonder eerst kennis te maken, is ongepast, altijd en overal. Gebruik je inlevingsvermogen en let op de lichaamstaal van de ander. Zo word je in een mum van tijd ook een échte paardenfluisteraar!

WWW.ANNE-MARIE.EU